

denne liste, men det er også en afgørelse, som man træffer fra det enkelte lands side. Og i denne forbindelse er det jo så ikke kun nationale og internationale begivenheder, men det er i høj grad også begivenheder, som danskere er engageret i og interesseret i.

Nu når Folketingets Europaudvalg har givet kulturministeren et mandat til de videre forhandlinger, og da vi på indeværende tidspunkt ikke ved, præcis hvilket direktiv vi får, så er det svært på nuværende tidspunkt at sige: Hvad er det for en dagsorden, der er mest relevant i denne her forbindelse?

Det er muligt, at det vil vise sig nødvendigt at supplere tv-direktivet med det, der ligger i Enhedslistens dagsorden. Jeg siger, det er muligt. Under alle omstændigheder mener vi, det er vigtigt, at man – hvad der ikke står i dagsordenen – lægger op til, at det er nødvendigt at lave internationale regler, for efter vores opfattelse er de sportsbegivenheder, der er interessante for danskerne, af international karakter.

Hvis vi i dag skulle vedtage et dagsordensforslag, så skulle det efter vores opfattelse bekræfte mandatgivningen i Europaudvalget, og så skulle det efterfølgende udpege, i hvilken retning Folketinget ønsker, at en fremtidig dansk lovgivning skulle udformes inden for direktivet og som supplement til direktivet for eksempel ved at understrege nødvendigheden af at sikre, at vigtige danske, europæiske og internationale sportsbegivenheder og kulturelle arrangementer via tv kommer til at stå til rådighed for den danske befolkning uden ekstra betaling.

Et dagsordensforslag som det, vi har fået forelagt i dag, der alene interesserer sig for nationale regler, har efter vores opfattelse ikke tilstrækkelig værdi, fordi de begivenheder, som for de fleste danskere er interessante, ikke ville kunne tackles, selv om man vedtog det pågældende dagsordensforslag.

Ud fra de betragtninger vil jeg sige, at vi undlader at stemme til dagsordensforslaget. Vi kan ikke stemme for det, for vi mener, at det slet ikke er tilstrækkeligt, og vi ved ikke, i hvilket omfang der bliver behov for det. Det mener vi at vi formentlig vil være klar over i løbet af et halvt års tid.

Og så med hensyn til det principielle i det her: Vi kan sige, at vi i dag har noget meget vigtigt i vores grundlov, nemlig ytringsfriheden. Det, vi taler om her, er altså også, at man får ret til at

modtage ytringer, og i denne forbindelse er sportsbegivenheder efter vores opfattelse ligesom andre kulturelle arrangementer ytringer, som vi allesammen må have ret til at modtage. Det skal ikke være sådan, at man bare køber retten til dem og udelukker andre fra at få dem.

På den baggrund vil vi undlade at stemme til den foreslåede dagsorden.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Betalingskanaler er ikke noget nyt fænomen, vi har haft abonnements-tv i flere år, men den form for betalings-tv, der kaldes »pay per view«, hvor seerne betaler for hvert enkelt program, de vil se, blev første gang brugt i Danmark for en god måneds tid siden, nemlig i forbindelse med Brian Nielsens boksekamp.

Man kan jo sige meget om den måde at organisere tv-udbuddet på, men i hvert fald så bevirkede den kamp jo, at der pludselig var mange mennesker, der sad og så tv sammen i stedet for at sidde hver for sig og se udsendelsen. Man samlede rundt om på cafeer, i beboerhuse osv. og så boksekampen sammen for på den måde at slippe for at betale alle sammen. Så folks opfindsomhed er stor.

Boksekampen blev serveret godt i medierne, den fik masser af opmærksomhed, og der blev nærmest ikke snakket om andet, bl.a. fordi man via »pay per view« nu fik råd til at sende en boksekamp med en bokser af verdensformat i de danske medier. Det har været for dyrt hidtil, lød det. De, som var interesseret i at se kampen, kunne for nogle hundrede kroner samt en dekoder få adgang til at se den.

På sin vis kan der altså argumenteres for, at betalingskanaler kan være med til at øge udbuddet og dermed give brugerne flere valgmuligheder og frihed. Hvad angår »pay per view«, er friheden nærmest optimal: Vælg helt frit på alle hylder og betal kun for det, du har lyst til.

Stort udbud og større frihed lyder tiltalende, men helt så enkelt er det nu ikke. Den stigende konkurrence på tv-markedet kommer vi ikke uden om. Det er heller ikke meningen, tværtimod kan konkurrencen komme brugerne til gavn, men i Det Radikale Venstre finder vi det meget vigtigt at sikre public service-kanalerne og deres overlevelsesmuligheder, og så er øget brug af betalingskanaler ganske enkelt ikke vejen frem.

Når nogle tv-stationer får eneret på at transmittere programmer, som har mere bred inter-